

तद्रूपं कान्तं ॥ ३४ ॥ संरंभं कोपं ॥ ३५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ अनुरोधितुं निरोद्धुं प्राणेन बलेन ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जानुभ्यां धनुर्यष्टिवत्पृष्ठं संक्षिप्य विनाम्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कुलद्वारि गृहद्वारि ॥ ११ ॥ भ्रातरौ भीमार्जुनौ बांधवान् जरासंधवद्वापृत्पात् ॥ १२ ॥ ते कृष्णं रत्नभुजं च कुरित्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ सो

एवमुक्तः सरुणेन पांडवः परवीरहा ॥ जरासंधस्य तद्रूपं ज्ञात्वा च क्रेमति वधे ॥ ३४ ॥ ततस्तमजितं जेतुं जरासंधं वटकोदरः ॥ संरंभं बलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनंदनः ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि जरासंधकृतां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेनस्ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनं ॥ बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासंधवधे प्रसया ॥ १ ॥ नायं पापो मया कृष्ण युक्तः स्यादनुरोधितुं ॥ प्राणेन यदुशार्दूलवद्वक्त्रेण वाससा ॥ २ ॥ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रत्युवाच वटकोदरं ॥ त्वरयन् पुरुषव्याघ्रो जरासंधवधे प्रसया ॥ ३ ॥ यत्तदैवंपरं सत्वं यच्च ते मातरि श्वनः ॥ बलं भीमजरासंधे दर्शयाशु तदद्य वै ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तदा भीमो जरासंधमरिंदमः ॥ उक्षिप्य भ्रामयामास बलवंतं महाबलः ॥ ५ ॥ भ्रामयित्वा शतगुणं जानुभ्यां भरतर्षभ ॥ बभञ्ज पृष्ठं संक्षिप्य निष्पिष्य विननाद च ॥ ६ ॥ करे गृहीत्वा चरणं द्वेधा च क्रेमहाबलः ॥ ७ ॥ तस्य निष्पिष्यमाणस्य पांडवस्य च गर्जतः ॥ अभवत्तु मुलो नादः सर्वप्राणिभयंकरः ॥ ८ ॥ वित्रे सुर्मा गधाः सर्वे स्त्रीणां गर्भाश्च सुसुबुः ॥ भीमसेनस्य नादेन जरासंधस्य चैव ह ॥ ९ ॥ किं नु स्याद्विमवान् भिन्नः किं नु स्विदीर्यते मही ॥ इति वै मागधा जज्ञुर्भीमसेनस्य निःस्वनात् ॥ १० ॥ ततो राज्ञः कुलद्वारि प्रसुप्तमिव तं नृपं ॥ रात्रौ गता सुमुत्सृज्य निश्चक्रमुरिंदमाः ॥ ११ ॥ जरासंधरथं कृष्णो योजयित्वा पताकिनं ॥ आरोप्य भ्रातरौ चैव मोक्षयामास बांधवान् ॥ १२ ॥ ते वै रत्नभुजं कृष्णं रत्नार्हाः पृथिवीश्वराः ॥ राजानश्च कुरासाद्य मोक्षिता महतो भयात् ॥ १३ ॥ अक्षतः शस्त्रसंपन्नो जि तारिः सह राजभिः ॥ रथमास्थाय तं दिव्यं निर्जगाम गिरिव्रजात् ॥ १४ ॥ यः स सोदर्यवान् नाम द्वयोर्धी कृष्णसारथिः ॥ अभ्यासघाती संदृश्यो दुर्जयः सर्वराजभिः ॥ १५ ॥ भीमार्जुनाभ्यां यो धाभ्यामास्थितः कृष्णसारथिः ॥ शुश्रुभे रथवर्यो सौ दुर्जयः सर्वधन्विभिः ॥ १६ ॥ शक्रविष्णू हि संग्रामे चेतुस्तारकामये ॥ रथे न तेन वै कृष्ण उपारुह्य ययौ तदा ॥ १७ ॥ तस्य चामीकराभेण किं किं नीजालमालिना ॥ मेघनिर्घोषनादेन जैत्रेणामित्रघातिना ॥ १८ ॥

दर्यवान् भीमयुक्तः द्वयोर्धीद्व्याभ्यां हस्ताभ्यां शराणां प्रक्षेपात् अभ्यासघाती पुनः पुनरावृत्तिरभ्यासः तं परकीयं हंतुं शीलमस्य धनुर्विद्यायां परोत्कर्षजेता संदृश्यः रमणीयांगः ॥ १५ ॥ १६ ॥ शक्रविष्णू हि शब्द इवार्थे तारकामये तारका तारा बृहस्पतिभार्यासैव आमयवत् विनाशहेतुर्यस्मिन् आमयोरोगः ॥ १७ ॥ १८ ॥